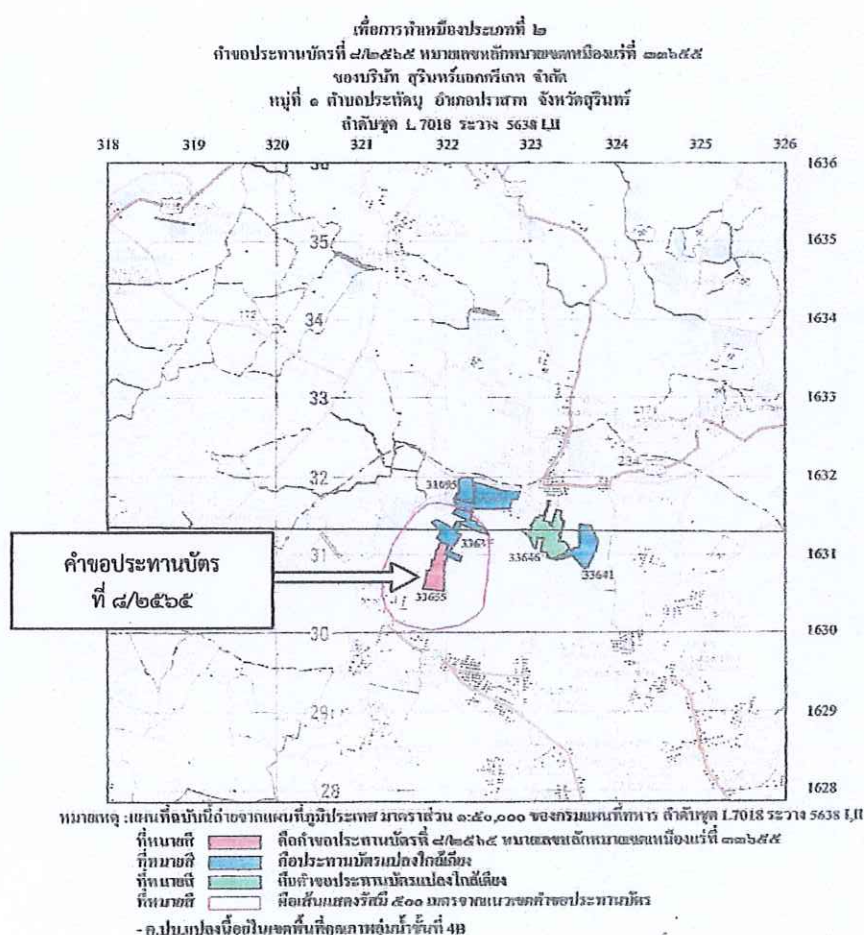

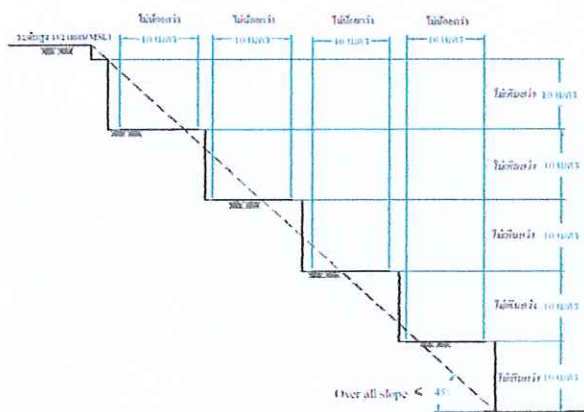
พื้นที่คำขอประทานบัตรที่ ๘/๒๕๖๕ ตั้งอยู่ในเขตท้องที่หมู่ที่ ๑ ตำบลประตึก อำเภอบราสา จังหวัดสุรินทร์ มีเนื้อที่ ๖๓ ไร่ ๐ งาน ๒๑ ตารางวา เป็นที่ดินเอกสารสิทธิ์ประเภทโฉนดที่ดินจำนวน ๙ แปลง ซึ่งได้รับการยินยอมให้ขอประทานบัตรทับแล้วทั้งหมด มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบ มีระดับความสูงประมาณ ๑๗๐ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ปรากฏตามแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ของกรมแผนที่ทหาร ลำดับชุด L๗๐๑๘ ระวัง ๕๖๓๘ I,II ดังรูปแผนที่แสดงตำแหน่งที่ตั้งพื้นที่คำขอประทานบัตรที่ ๘/๒๕๖๕ โดยในระยระคมี ๕๐๐ เมตร จากแนวเขตพื้นที่คำขอประทานบัตร ทับเขตพื้นที่ชุมชน ๔ แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ ๑ บ้านจบก , หมู่ที่ ๒ บ้านหนองยาว , หมู่ที่ ๗ บ้านพนม และหมู่ที่ ๘ บ้านประตึก ตำบลประตึก อำเภอบราสา จังหวัดสุรินทร์

รูปภาพ : แสดงจุดที่ตั้งคำขอประทานบัตร และระยะ ๕๐๐ เมตร จากเขตคำขอประทานบัตร

๑. วิธีการทำเหมือง

การทำเหมืองด้วยวิธีการทำเหมืองเปิด (Surface Mining) โดยขุดเป็นบ่อเหมืองจากสภาพภูมิประเทศเดิม มีการใช้เครื่องจักรกลหนักและใช้วัตถุระเบิดในการผลิตแร่ ออกแบบบ่อเหมืองแบบขั้นบันได (Benching method) ตั้งแต่ความสูง ๑๗๐-๑๕๑ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยการออกแบบบ่อเหมืองตามผลการวิเคราะห์ เสถียรภาพบ่อเหมือง ตามสภาพหินที่ผ่านการวิเคราะห์ทางกลศาสตร์ หาคความลาดชันเฉลี่ยสุดท้าย (Overall Slope)

ของหน้าเหมืองตามความหนาของชั้นหิน เพื่อให้มีความลาดชันมากที่สุด และเกิดความปลอดภัยต่อการพังทลายของหน้าเหมือง มีอัตราการผลิตหินที่เกิดความคุ้มค่าในการลงทุน ในการผลิตตลอดอายุประทานบัตร ไม่ใช้น้ำในการผลิตหิน จะใช้เฉพาะการฉีดพรมเส้นทางลำเลียงหิน เพื่อป้องกันการพังกระเจาของฝุ่นละอองจากการขนส่งเท่านั้น โดยจะใช้น้ำจากภายในพื้นที่โครงการ แร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินบะซอลต์ (เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง) หินที่ผลิตได้จะนำไปใส่รถบรรทุกไปกองรวมกันบริเวณพื้นที่เก็บกองหิน และ

จะลำเลียงไปยังโรงโม่หินภายนอกพื้นที่โครงการฯ เพื่อบดย่อยลดขนาดให้ได้ตามความต้องการของตลาดและลูกค้า การขนส่งหินออกนอกเขตเหมืองแร่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการโดยเคร่งครัด

๒. ขอบเขตพื้นที่ที่จะทำเหมืองและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง

การออกแบบการทำเหมืองจะเว้นระยะจากขอบเขตพื้นที่โครงการโดยรอบระยะ ๑๐ เมตร และกำหนดเว้นพื้นที่ไม่ทำเหมืองใกล้กับแนวเส้นทางและทางน้ำสาธารณะประโยชน์ไม่น้อยกว่า ๑๐ เมตร โดยจะดำเนินการขอความเห็น/ขออนุญาตจากหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ การใช้ประโยชน์พื้นที่ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับการทำเหมืองและกิจกรรมการทำเหมือง ได้แก่ พื้นที่บ่อเหมือง บ่อตกตะกอน เส้นทางขนส่งแร่ แนวคันทำนบ และคูระบายน้ำแร่ที่ได้จากการทำเหมืองจะนำไปทำการแต่งแร่ยังโรงโม่บดหินของโครงการ ซึ่งตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่คำขอประทานบัตรทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ

๓. การใช้แหล่งทรัพยากร และสาธารณูปโภคร่วมกับท้องถิ่น

โครงการจะใช้เส้นทางขนส่งแร่จากเหมืองเข้าสู่โรงโม่หินของ บริษัท สุรินทร์แอกรีกิเพท จำกัด หมู่ที่ ๒ ตำบลสวาย อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ใบอนุญาตทะเบียนโรงงานที่ ๑๐๓๒๐๐๐๐๑๒๕๓๙๓ (๓-๓(๑)-๑/๓๙ สร) โดยใช้เส้นทางขนส่งสาธารณะเดิมที่มีอยู่แล้วร่วมกับประชาชน ระยะทางประมาณ ๗-๘ กิโลเมตร ซึ่งผู้ขอประทานบัตรดำเนินการกิจการเหมืองแร่ และโรงโม่หินมานานกว่า ๒๐ ปี จึงมีการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น เส้นทางขนส่ง แหล่งน้ำ สำหรับการทำเหมืองจะไม่มีการใช้น้ำ แต่จะใช้น้ำเพื่อลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง โดยใช้รถบรรทุกน้ำฉีดพรมน้ำตามบริเวณต่างๆ รวมทั้งเส้นทางรถยนต์และบริเวณที่อาจจะทำให้เกิดฝุ่นได้ภายในพื้นที่โครงการ จึงไม่ส่งผลกระทบต่อการใช้ประโยชน์ด้านสาธารณูปโภคของชุมชนในท้องถิ่นแต่อย่างใด และการขนส่งแร่จากโรงโม่หินออกสู่แหล่งรับซื้อภายนอกจะใช้เส้นทางขนส่งสาธารณะเดิมที่มีอยู่แล้วร่วมกับประชาชน

๔. ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

โครงการจะต้องจ่ายค่าภาคหลวงแร่ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ในอัตราตันละ ๘ บาท ของการผลิตหินที่ผลิตได้จากคำขอประทานบัตรที่ ๘/๒๕๖๕ โดยจะจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร้อยละ ๖๐ โดยเงินจำนวนนี้จะถูกจัดสรรให้ ดังนี้

- อบต. ประทับ (๒๐%)
- อบต. และเทศบาลอื่นๆ ในจังหวัดสุรินทร์ (๑๐%)
- อบต. และเทศบาลในจังหวัดอื่นๆ ทั่วประเทศ (๑๐%)
- อบจ. จังหวัดสุรินทร์ (๒๐%)

นอกจากผลประโยชน์ทางตรงที่ท้องถิ่นและรัฐได้รับต่างๆ ชำรงต้น ซึ่งนำไปใช้พัฒนาประเทศหรือท้องถิ่นแล้วนั้น โครงการยังให้ผลประโยชน์ทางอ้อมในรูปของการสร้างงานสร้างอาชีพ ก่อให้เกิดการอุปโภคและบริโภคเพิ่มขึ้นทั้งในท้องถิ่นและเศรษฐกิจโดยรวม โดยทางโครงการจะจัดตั้งกองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่ (ขั้นต่ำ) ปีละประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท และกองทุนเฝ้าระวังสุขภาพ (ขั้นต่ำ) ปีละประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือเมตรกตันละ ๑ บาท และ ๐.๕ บาท ตามลำดับ ตามการผลิตในปีนั้นๆ

๕. ผลกระทบและแนวทางการแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

๕.๑ ผลกระทบด้านฝุ่นละออง

การดำเนินโครงการก่อให้เกิดฝุ่นละอองจากกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะการขนส่ง ซึ่งจะนำแร่จากพื้นที่โครงการ ไปทำการบดย่อยหินยังโรงโม่หิน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตพื้นที่หมู่ที่ ๒ ตำบลสวาย อำเภอเมืองสุรินทร์ โรงโม่หินกำหนดให้มีระบบป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยออกแบบเป็นระบบปิด มีการสร้างอาคารปิดคลุมโดยรอบและบริเวณตะแกรงสั่น และยังมีการติดตั้งระบบสเปรย์น้ำตามจุดต่างๆ ที่จะทำให้เกิดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง จะฉีดพรมน้ำบริเวณโรงโม่หิน รวมถึงการปลูกไม้ยืนต้นโตเร็ว เพื่อเป็นแนวป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองด้วย จึงคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อชุมชนใกล้เคียงในระดับต่ำ

มาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านฝุ่นละออง

๑. ปลูกต้นไม้ และดูแลรักษาไม้ยืนต้นในบริเวณพื้นที่แนวกันเขตไม่ทำเหมืองและบริเวณโรงโม่หินของโครงการให้เจริญเติบโตได้ดีอยู่เสมอ เพื่อใช้เป็นแนวกรองฝุ่นซึ่งสามารถลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองออกสู่พื้นที่ภายนอก

๒. การเจาะระเบิดจะต้องติดตั้งเครื่องมือดูดฝุ่นบริเวณหัวเจาะ พร้อมทั้งมีถังพักฝุ่นเพื่อป้องกันการฟุ้งกระจายของฝุ่นละอองในบรรยากาศ

๓. จัดให้มีรถบรรทุกน้ำคอยฉีดพรมน้ำที่บริเวณหน้าเหมือง เส้นทางลำเลียงขนส่งแร่ บริเวณพื้นที่โรงโม่และลานกองแร่อยู่เสมอ เพื่อป้องกันและลดการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง

๔. ดูแลระบบบ่อล้างล้อ และระบบสเปรย์น้ำบริเวณพื้นที่โรงโม่หินให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดยรถบรรทุกทุกคันจะต้องล้างล้อก่อนออกจากโรงโม่หิน

๕. การขนส่งแร่ออกสู่เส้นทางสาธารณะทุกครั้ง จะต้องใช้ผ้าใบคลุมรถบรรทุก เพื่อป้องกันการรบกวนของแร่ และการฟุ้งกระจายของฝุ่นแร่

๖. ดูแลรักษา ซ่อมบำรุง และปรับปรุงระบบป้องกันผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโรงโม่หินให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ มีการปิดคลุมอาคารโรงโม่ และมีการใช้ระบบกำจัดฝุ่นละอองจากการบดย่อยหิน เช่นระบบสเปรย์น้ำ เพื่อกำจัดฝุ่นละอองบริเวณโรงโม่หิน

๕.๒ ผลกระทบด้านเสียงและแรงสั่นสะเทือน

การทำเหมืองแร่หินอุตสาหกรรม จะมีการระเบิดและใช้เครื่องจักรกล ทำให้มีเสียงและการสั่นสะเทือนเกิดขึ้น จะควบคุมไม่ให้เกินค่ามาตรฐานที่กำหนด จะกำหนดให้ทำงานระหว่างเวลา ๐๘.๐๐-๑๗.๐๐ น. และให้ทำการระเบิดวันละ ๑ ครั้งในช่วงเวลาประมาณ ๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น. การออกแบบการระเบิดจะควบคุมโดยวิศวกรเหมืองแร่ หรือผู้ที่ผ่านการอบรมที่ได้รับการรับรองจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

มาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านเสียงและแรงสั่นสะเทือน

๑. มีการดูแลบำรุงรักษาเครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ตามปกติ เพื่อลดระดับเสียงของเครื่องจักร
๒. ไม่มีการทำเหมืองและการขนส่งแร่ในช่วงเวลากลางคืน กำหนดเวลาทำงานในช่วง ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น.
๓. จะปฏิบัติตามมาตรการเพื่อลดผลกระทบจากการใช้วัตถุระเบิดอย่างเคร่งครัด ดังนี้
 - ๑) มีวิศวกรควบคุมหรือผู้ที่ผ่านการอบรมการใช้วัตถุระเบิดจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้ควบคุม การออกแบบการระเบิดให้มีความถูกต้องตามหลักวิชาการ
 - ๒) ติดตั้งป้ายเตือนเขตการใช้วัตถุระเบิดและป้ายแสดงเวลาในการระเบิดไว้ริมเส้นทางสาธารณะ และตามแนวเขตพื้นที่ประทานบัตรบริเวณที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน
 - ๓) ออกแบบการระเบิดแบบถ่วงเวลา และจะปฏิบัติตามแบบแปลนการระเบิดที่กำหนดไว้ในแผนผังโครงการอย่างเคร่งครัด ทำการระเบิดวันละ ๑ ครั้ง ในช่วงเวลา ๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น.
 - ๔) ก่อนการระเบิดทุกครั้งจะให้พนักงานตรวจสอบการใช้เส้นทางสาธารณะและพื้นที่ใกล้เคียง มีการเปิดสัญญาณเสียงเตือนให้ได้ยินในระยะรัศมี ๕๐๐ เมตร ก่อนการระเบิด ๕-๑๐ นาที
 - ๕) ตรวจสอบระยะหินปลิวและจัดทำบันทึกหรือรายงานการเจาะระเบิดทุกครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลในการออกแบบการระเบิดให้มีความปลอดภัยในครั้งต่อไป
 - ๖) ในกรณีที่มีผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้วัตถุระเบิดของโครงการ จะเร่งดำเนินการแก้ไข และชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยเร็วภายหลังจากที่ได้รับการร้องเรียน

๕.๓ ผลกระทบและมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชน

การดำเนินโครงการอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนใกล้เคียง ซึ่งผลกระทบจากกิจกรรมการทำเหมือง ได้แก่ การฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง เสียงดัง แรงสั่นสะเทือน และอุบัติเหตุต่างๆ อย่างไรก็ตาม พื้นที่โครงการตั้งอยู่ห่างจากบริเวณบ้านเรือนของราษฎรไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร จึงคาดว่าจะส่งผลกระทบด้านเสียงดัง แรงสั่นสะเทือน และการปลิวกระเด็นของหินในระดับต่ำ

มาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบด้านสุขภาพของประชาชน

๑. จะปฏิบัติตามมาตรการฯ ด้านคุณภาพอากาศ เสียง และแรงสั่นสะเทือนอย่างเคร่งครัด
๒. จะจัดตั้งกองทุนเผื่อระวังสุขภาพ ตามข้อกำหนดของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
๓. มีการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือความต้องการของประชาชนในด้านต่างๆ เพื่อลดความตึงเครียด หรือความขัดแย้งจากการได้รับผลกระทบสิ่งแวดล้อมในการทำเหมืองของโครงการ

ทั้งนี้ หากได้รับอนุญาตจะมีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้านดิน น้ำ อากาศ เสียง และแรงสั่นสะเทือน บริเวณชุมชนใกล้เคียงโดยรอบโครงการปีละ ๒ ครั้ง ทุกๆ ๖ เดือน เพื่อการติดตามตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจการ โดยรายละเอียดของมาตรการป้องกันผลกระทบต่างๆ จะอยู่ในเล่มรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ซึ่งบริษัท สุรินทร์แอกกรีเกท จำกัด จะต้องจัดทำรายงานดังกล่าว เพื่อขอความเห็นชอบต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) ต่อไป